

OKOLO OTAVY

Úvodní seznámení s vodním tokem a vodáckými pravidly.

Fotodokumentace fauny a flóry břehů v okolí Sušice.

Překonávání úseků řeky s nižším stavem vody, sledování zásahů člověka do vodního toku a hospodaření se zdroji pitné vody.

Soulodění v okolí státního hradu Rabí, vědomostní test
na téma středověk.

Jez u Střelských Hoštic – ukázka zásahu člověka
do krajinného rázu vodního toku a jeho okolí.

Sportovní aktivity u kempu Hoštice.

Přenocování v kempu u Střelských Hoštic spojené s rozbořem prvního dne, plánováním zbývajcí trasy a shromažďováním a tříděním získané fotodokumentace.

Ukázka nezpevněného břehu v okolí Střelských Hoštic s přilehlým kempem.
Minimum zastavěné plochy umožňuje lepší zadržení vody v okolí řeky.

Řeka jako místo odpočinku – vždy je ale nutné myslet také na udržení čistoty vody i břehů.

Krajinný ráz povodí řeky Otavy určuje také intenzivní rostlinná zemědělská výroba – i zde je nutné myslet na trvale udržitelný rozvoj.

Jak hodně má člověk zasahovat do přírody? Do vodního toku? I tuto otázku jsem si nesčetněkrát položili při míjení kmenů zasahujících do vodní hladiny – a nabízí se srovnání s horním tokem řeky Vltavy nebo řekou Lužnicí, kde můžeme tyto výjevy vnímat jako typický prvek určující charakter vodního toku. Překážka, nebo přirozený stav?

Ještě jedna ukázka nezpevněného břehu řeky, který umožňuje přirozené meandrování vodního toku. Tím je zároveň posilována retence vody – přirozené říční koryto je relativně mělké a může tak docházet k přirozeným rozlivům velkých vod do okolních luk a lesů.

Člověk (neřkuli lidský život samotný) a řeka k sobě vždy neodmyslitelně patřili. A tak nemůžeme opomenout přirozenou zástavbu břehů. A i zde jistě najdeme estetickou kvalitu, stačí jen vzpomenout, kolik slavných obrazů bylo inspirováno právě zrcadlením architektury ve vodní hladině.

Plynutí, čas. Ale také zastavení – slepé rameno zve k zamyšlení se nad věčností a pomíjivostí. Vrba jako symbol spojení zemského a vodního elementu. Loď, která převáží člověka z jednoho břehu na druhý. Vše se stává jedním v dokonalé symbióze.

Dnes už ne zcela typický prvek. I tak se ale můžeme setkat u vodního toku s náboženskými symboly. Žáci z Blatné nám připomněli příběh smírčího kříže umístěného u pečovatelského domu v Blatné.

Překonávání vodního toku u vodáckého tábořiště Slaník. Žáci měli možnost porovnat ráz vodního toku v úseku Sušice – Strakonice a za Strakonice. Díky kvalitnějším čistírnám odpadních vod může i zde najít různé formy vodního života a čistou vodu.

Jez u vodáckého tábořiště Slaník.

Jez u vodáckého tábořiště Slaník.

Závěrečný pohled na řeku Otavu pod Strakonice, které nás vybízí ke srovnání s místem počátečním. Jak se změnil ráz krajiny? Jakou proměnou prošla řeka na tomto relativně krátkém úseku? A jak jsme se proměnili my?

